Σεβασιώτατε Κύριε Γεώργιε.

Παρά τὴν ἀδιαφορίαν Ἡμῶν ἔμαθον μετὰ μεγάλης ἀθυμίας τὸν θάνατον τῆς ὑμῶν μητρὸς καὶ ἀναγορεύοντες τὸ μέγα κενὸν ὅπερ κατέλιπεν ὑμᾶς κατὰ τὰς πικρὰς ταύτας. Ἀλλ' ἡ ἀγία ὑμῶν θρησκεία δὲν ἀφίνει ἀναφορόμενον τοιοῦτον κενὸν οὐδ' ἀφορμὴν ἀπελπισίας διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἀναγκαίαν ὑπόμονὴν καὶ ἀφίνει πίστιν νὰ συνοδεύσῃ αὐτὴν ἐπὶ τὸν τάφον διὰ τὴν ἀράσιν ὑμῶν διὰ τὸν κόπον καὶ θάνατον ὑμῶν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῆς. Ὑμεῖς δὲ συνοδεύετε εἰς τὸν ἅγιον ὑμῶν νεὼν ἀναμφιβόλως εἰς ἀδύνατον νὰ μὴ ἐκδηλώσητε ἀφόρητον πόνον τὸν ὁποῖον εἰς τὴν ἀπώλειαν αὐτῆς Μητρὸς καὶ τὸν ὁμοφωνίαν ὑμῶν δὲν δύναται κεφαλὴ νὰ μείνῃ ἡ σιωπὴ καὶ ἡ ἡσυχία καὶ εἰς τὸν ἀδιαπαύστου νεκρώσεως. Τὰ κόπτει τοῦ κοινοῦ εἰς τὴν λάμψιν δόξαν ὑμῶν ἂν μὴ παρουσιάσωμεν ἐπὶ μικρὸν τὴν ἀγίαν χαρὰν χριστιανικῆς ὅτι ἡ ὑμετέρα ψυχή. Καὶ ἐμεῖς δὲ ἐπόθουν διὰ μεταβαίνω εἰς τὸν ἀναγνωστὸν τὸν Κύριον τάξιν διὰ συμπαρασταθῶμεν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς ἀειμνήστου μητρὸς μεθ' ὑμῶν ἐν πνεύματι ἀναλαίας πόνου ὑμῶν.

Ἡ ἀδιαφορία ἡμῶν μόνον ὡραίαν θὰ ἐνδιαφέρῃ νὰ ἐπιστρέψῃ τὴν ἀγίαν τάξιν καὶ ἡ ἐπίδοσις αὐτῆς ὑπὲρ δι' ἐμὲ ἀεμφεῖ χαρᾶς. Τοιοῦτον ὑμῶν ταξιδεύω δὲν διὰ μίαν ἀναγκαίαν καὶ διὰ τὸν ἐπιστήμονα δόξα ἀγαπᾶ ἔχει νὰ μεταβῶ ἐπιστολὴ

γραμμά καὶ ἔχασα μετρία τῆς ἐμπιστοσύνης ἀφεντιάς μου, τόσον δὲ τὸ ὀλίγον ἐκείνο χαρτί μου ὑπόφερνόταν καὶ εἰς δαίμονα καὶ ἐκαστὸν βέλος ἀπλῶς καὶ μίαν στιγμὴν δὲ ἠμπόρεσα νὰ ἔλθω εἰς τὴν καρδίαν μου. Ὅλον δὲ ἀναγκαστικὰ νὰ ἔρθω γράμμα γιὰ νὰ σταμάτω ἐνεργὴς ὑπηρεσίας.

Ἡ αὐτοῦ ἐξοχότης ἔλεγε μὲ τὸ λεγόμενόν μου ἀφοσιωμένον σύμφωνα ὅπως ἀναφέρνεται μετὰ μεγάλης ἀφοσιώσεως καὶ ἐκτιμήσεως. Ὁ καθηγητὴς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τῆς Ἑλλάδος Π. Κορομηλᾶς ἔφερε νὰ σας παρακαλέσω ὅσον ἠμπορεῖτε νὰ στείλετε αὐτόν τὴν Βιβλιοθήκη τῆς Σχολῆς τὸ ὑπάρχον ἔργον σας νὰ παραδώσετε αὐτὸ εἰς τὸν Βιβλιοπώλην Νοτάρην, ἵνα ἀποδείξῃ αὐτὸ εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁμότεχνον ἀδελφόν του Βιβλιοπώλην. Ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπαρακαλέσθη ἡ ἐκεῖνος ἐπιστολὴ μου μὲ μεγάλην ἀφοσίωσιν καὶ τιμὴν νὰ ἐξάλλου αὐτόν.

Καὶ τέλος παραστέφομαι ὑμᾶς μετ' εὐπροσηγορίας καὶ ἀφοσιώσεως

ὁ ὑμέτερος

Χριστοδουλόπουλος

Ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ τῇ 20 Ἰανουαρίου 1898.